

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

lig skulde møde Kritik fra Venstres Side over, at jeg ikke er gaaet vidt nok med Hensyn til at lave Statsdrift paa dette Pengevæsens Omraade. Maa jeg takke det ærede Medlem Hr. Vanggaard for den Interesse, han viste de mere socialistiske Anskuelser, og det kunde kun glæde mig, hvis vi under vore Forhandlinger i Udvalget kunde komme et Skridt videre, end jeg har povet at foreslaa her.

Det ærede Medlem Hr. Henriksen var af den Mening, at Udtrykket „Kongeriget Danmarks Fiskeribank“ ikke var den rette Betegnelse for dette Institut, og jeg kan godt indrømme, at det ikke er en Bank i almindelig Forstand, men det er jo dog i alle Tilfælde en Laanebank. Men det skal naturligvis ikke skille os, om der skal benyttes en anden Betegnelse for Forretningen; vi finder vel ogsaa den. Dog vil jeg advare mod alt for fremmedklingende Navne. Jeg tror, at Betegnelsen „Bank“ af Hensyn til den Befolkning, som skal i Forbindelse med dette Institut, vil være at foretrække fremfor Betegnelsen „Kreditinstitut“, som altid klinger mere fremmedartet for Folk end Ordet „Bank“; men hvis vi kan finde noget i Retning af „Fiskerierhvervets Laanebank“, skal jeg ikke have noget imod det, men det henstiller jeg til nærmere Overvejelse.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa en lille Bemærkning om det Beløb, som det er Forudsætningen at stille til Raadighed, og mente, at der kunde være Tvivl om, hvorvidt man virkelig skulde stille 20 Mill. Kr. til Raadighed eller nøjes med et mindre Beløb. Jeg indrømmer, at det kan man meget vel forhandle om. Paa den anden Side tror jeg dog, at man netop ved Loven skal vise, at det er en stor og omfattende Virksomhed, man her paabegynder, og hvorved man er beredt til at tage Konsekvenserne af den Propaganda for Erhvervet, som nu i længere Tid er drevet. Jeg gør endvidere opmærksom paa, at det i Forhold til den nuværende Laanevirksomhed ikke er en saa overvældende Udvidelse, som 20 Mill. Kr. synes at være ... (*Hen-driksen*: Den højtærede Minister har misforstaaet mig). Sagde det ærede Medlem ikke, at det ærede Medlem kunde tænke sig, at det kunde være mindre end 20 Mill. Kr., der stilledes til Raadighed? (*Hen-driksen*: Nej). Ja, saa beder jeg undskyldte, saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem. Jeg vil blot tilføje, at i Forhold til det nuværende er den Udvidelse, der bliver Tale om, kun op til 14 Mill. Kr., idet de 6

Mill. Kr. er baandlagt til en anden Virksomhed, som ikke tidligere har været omfattet af Statens Fiskerilaanvirksomhed.

Det ærede Medlem Hr. Henriksen fremsatte saa — det har jeg forhaabentlig ikke misforstaaet — en Udtalelse, som vistnok for Resten ogsaa andre har fremsat, om Ønskeligheden af en længere Afdragsfrist end de foreslaaede 12 Aar. Dette Spørgsmaal har for den Sags Skyld længe været under Overvejelse, idet vi ogsaa i Forholdet til Statens hidtidige Fiskerilaan gentagne Gange har været opfordret til at give disse Laan paa et noget længere Aaremaal. Det kan vi naturligvis ogsaa godt tage en Forhandling om, selv om der fra visse Sider stadig er gjort stærke Betæneligheder gældende under Hensyn til den Pantesikkerhed, man maa sikre sig, at Staten til enhver Tid har. Men jeg har dog været af den Mening, at man maaske kunde komme et Skridt længere ned eller længere ud i Henseende til at udstrække Tilbagebetalingen over et noget længere Aaremaal. Under de Forhandlinger, der er ført med forskellige kyndige om Udarbejdelsen af dette Lovforslag, har man altsaa fastholdt den Laanetid, der er gældende for Statens nuværende Udlaan. Men jeg vil gerne overlade til Udvalget at drøfte dette. Vi kan forhaabentlig enes ogsaa paa dette underordnede Punkt.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa nogle Bemærkninger om, at det ikke vilde være formaalstjentligt til enhver Tid at anvende den Form, der er nævnt, at Laantageren faar Kasseobligationer, og navnlig har det ærede Medlem fremhævet, at det er lidet ønskeligt ved kortvarige Laan og maaske ogsaa mindre Laan. Jeg indrømmer, at hvis det skulde forstaaes strengt, saaledes som det vistnok staaer, saa vilde man maaske her komme ind i visse Vanskeligheder, idet ogsaa jeg tror, at man med Hensyn til kortvarige Laan rettelig burde tage af den Kapital, som Banken raader over fra den Grundfond, der fremkommer ved de Afdrag, der sker paa de Obligationer, der henlægges. Jeg maa sige, at jeg har ogsaa den Opfattelse, at det maatte være Tanken at gaa den Vej, saaledes at der vel udstedes Obligationer, men Obligationer, som Banken selv kan lægge hen i Kassen som Vederlag for de Penge, den maatte tage og udlaane til de kortvarige Laan.

Deraf følger ogsaa, at jeg med Hensyn til det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste, nemlig om Grundfondens Anbringelse, maa sige, at det har